

Spm. nr. S 1652

Til *sundhedsministeren* (12/7 94) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Er ministerens bebudede oplysningskampagne for at skaffe flere organdonorer udtryk for, at ministeren mener, at befolkningen skal tyranniseres til at afgive organer, eller er kampagnen udtryk for, at ministeren betragter den danske befolkning som uoplyst og uvidende?«

Begrundelse

Trods pres, påvirkning og kampagner ønsker langt de fleste ikke at blive optaget i registret for organdonorer. Ministerens ønske om nye kampagner for at få donorer vidner om, at ministeren fortsat ikke forstår, at kun en yderst lille del af befolkningen ønsker at være donor.

Svar (14/7 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Den kommende oplysningsindsats om organdonation er naturligvis hverken udtryk for, at befolkningen skal tyranniseres, eller at jeg betragter den danske befolkning som uoplyst og uvidende.

Siden indførelsen i 1990 af hjernedødkriteriet i Danmark har der været gennemført flere oplysningsindsatser, således også i den tidligere regerings tid.

Formålet har været at oplyse om hjernedød og organdonation og at få befolkningen til at tage stilling til spørgsmålet om organdonation og meddele denne stillingtagen. Formålet har ikke været at agitere for en bestemt holdning. Men når den enkelte tager stilling, bør det naturligvis indgå i overvejelserne, at for eksempel transplantation af hjerte, lever og nyre er indarbejdede og gode behandlingstilbud, der redder liv.

Der er fortsat for mange, der ikke har taget stilling til, om deres organer i givet fald må anvendes til transplantation. Blandt andet dette er baggrunden for, at der også i år vil blive gennemført en oplysningsindsats. Hertil kommer, at vurderingen af de hidtidige indsatser viser, at der er behov for at informere og vejlede sundhedspersonalet om, hvordan den svære situation i forbindelse med pludselig hjernedød kan håndteres på en tryk og værdig måde sammen med de pårørende.

Den enkelte kan tilkendegive sin stillingtagen til spørgsmålet om organdonation på flere måder. Det kan ske ved udfyldelse af et donor-kort, ved at fortælle sin stillingtagen til sine nærmeste eller ved tilmelding til donorregistret på Rigshospitalet. Alle tre måder har lige stor gyldighed.

Spm. nr. S 1655

Til *sundhedsministeren* (13/7 94) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren tilbagekalde Sundhedsstyrelsens brochure »Organdonor – et spørgsmål om at tage stilling«, vil ministeren udgive en ny brochure uden så stærkt manipulerende indhold, og vil ministeren bekræfte, at udsigtsløs behandling kan stoppes, hvad enten døden senere konstateres ved hjertedød eller hjerne-død?«

Begrundelse

I den omhandlede brochure står følgende i afsnittet »Hvorfor er hjernedødkriteriet blevet indført?«: »Indførelsen af hjernedødkriteriet sikrer muligheden for at stoppe en udsigtsløs behandling, der blot vil være en nytteløs forlængelse af dødsprocessen.«

Denne formulering må siges at være aldeles misvisende, al den stund standsning af udsigtsløs behandling overhovedet ikke har noget at gøre med, om hjernedød eller hjertedød senere konstateres. Tværtimod medfører konstatering af hjernedød jo netop, at respiratoren holdes i gang, indtil udtagelse af organer finder sted. Der kan da heller ikke skrives dødsattest eller foretages begravelse, førend hjertedød er indtrådt.

Svar (14/7 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Sundhedsstyrelsens folder »Organdonor – et spørgsmål om at tage stilling« blev første gang udsendt i 1990. Folderen blev i 1993 afløst af »Organdonor – Tag stilling sammen med dine nærmeste«. Denne folder indeholder ikke noget afsnit om, hvorfor hjernedødkriteriet blev indført.

Jeg kan imidlertid oplyse, at den tekst, der i den tidligere folder er anvendt i afsnittet »Hvorfor er hjernedødkriteriet blevet indført?«, svarer til bemærkningerne i det forslag